

Eit lite utval av ord som ofte opptrer i stadnamn i Nordland:

avløyse f: formasj landfast v/fjæra sjø
brekke f: bakke, oppgangs-høgd
bri, bregg (brigd) n: fiskepl med knapp méd
djup-: uttalt både jø-,j u- (jy-)
enge n: utmarkstykke, utslåtte
flog, flau n: bratt og slett fjellvegg
flot(e), fløt f: flatmarkstykke el. slett liflekk; slett avsats
gjet(e), gjut, gjøt f: langvoren lægd
gren, «grein» n,f: tilhald for oter, rev
grov, grøv f: (minidal med) bekk
grøt, «graut» n, gno. grjót: stein(lende)
hald n: djupvass-fiskeplass
hall m: storvoren stein, knaus o.l.
hals m: senkning i høgdedrag
hertn f, gno.helkn: steingrunn, berg
hól, hóle m: rundvoren haug på flatland
holt, holter m: skrinn, låg høgd/haug
høgn, høgdn f: høgd
klauv f: litt brei (open) kløft i fjell mm
kleiv f: bratt bakke med veg under/igj
kløve, kløve m: kløft, trøngt skard
kors m: vegkross, kryss
krik f: krok, krå, innsving, avhol
kringle f: noko (relativt) rundt i landskapet
krull m: klung, klynge, hop
kvalbak m: kvalrygg-forma skjer o.l.
kås f: djuprenne i elles nokså grunn havbotn
makjen n: tørrehus for korn
mund n: fast tid for mjølking, måltid ol
næv f, gno nef: bergnase, fjellspiss
omn m: hole-formasjon i berg og fjell
pall m: flat haug, fastmarkfleck, terrasse ol
rat , rate: steingrunn, skrint område(?)
rem (rim) f, remme m: strimmel, rygg, rand
røyr, røf f: lang og smal, avgående (fjell)kant
rå f: krå, krok, krik; skil(teig)
rås f: uskjerma vid lei, verhardt sjøstykke
skav n: avskava (rogne)bork, til dyrefôr
skjur f: fuglen skjor/skjære

skåle m, gno. skáli „hus“) skur, tilbygg ol
sne- gno. snið (i snebakke, -li, -veg): skrå-
stø f, **støe** n: ståstad for båt, fisk, høystakk ol
tro f, gno. þró: renneforma terrengformasj
tretn-, gno þretna-: trette-, krangel-, kiv-
trong m: trong passasje, snevring
turtn f (tortn): planten turt